

paa de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, de vedkomme formentlig ikke Sagen ret meget. Det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds sagde den Gang:

„Jeg vil sige om dette Forslag, som det foreligger, at jeg ikke mener, at det betyder noget særligt Tilbageskridt i den bestaaende Grundlov. Hvis dette Forslag blev vedtaget, som det foreligger her, ser jeg ikke, at nogen Skade vilde være sket, hvis det blev vedtaget i den foreliggende Skikkelse.“ Det staar for det ærede Medlems Regning den Gang. Det sagde han, og det kan fortsættes med flere Citater i Rigsdagstidenden, hvor netop denne Erkendelse kommer frem. Min Erindring har for saa vidt slaaet fejl, som jeg ikke finder — jeg har ikke faaet Lejlighed til at læse det hele igennem —, at han udtrykkelig siger, at det er et Fremskridt, man tager, men det ærede Medlem udtaler her i Dag, at det skulde være et Tilbageskridt. Den Gang paastod Ordføreren, at det var det ikke, og at hvis Forslaget blev vedtaget og blev Grundlov, var der ingen Skade sket. Et andet Sted, siger han, at det var Venstres Maksimumstilbud o. s. v. Det findes i Sp. 1518 i Rigsdagstidenden for 1896—97. I øvrigt var den Tankegang, der gik gennem det ærede Medlems Tale den Gang, baade det Aar og Aaret efter, den, at der i og for sig ikke var noget at sige til, at Forslaget blev vedtaget, som det var, men det, det ærede Medlem frygtede for, var, at det skulde blive forringet under Forhandlinger i det andet Ting.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borgbjerg): Det glæder mig, at den højtærede Konseilspræsident nu erkender, at hans Hukommelse slog fejl. Naar ærede Medlemmer læse den Tale af det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) igennem, som den ærede Konseilspræsident citerede, ville de se, hvordan han Gang paa Gang gaar imod Forslaget. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer ved at læse Citater op af den, men jeg vil endnu en Gang fremhæve: Jeg forstaar ikke Konseilspræsidentens Stilling. Han fører denne Betragtning fra 1896 i Marken mod det her foreliggende Forslag. Socialdemokratiet og Reformpartiet, navnlig den Gruppe indenfor dette, hvortil den højtærede Konseilspræsident hørte, vare den Gang enige om at lade dette Grundlovsforslag strande ud fra den Betragtning: Vi ville intet Grundlovsforlig med Højre og Landstinget, vi ville

fortsætte Kampen om Parlamentarismen, indtil den sejrer. Dette Standpunkt sammenstiller den højtærede Konseilspræsident med, at vi nu forlange Valgretten udvidet til Kvinder, Tyende og de unge og derfor foreslaa en Grundlovsforandring. Jeg forstaar ikke, hvad disse Ting have med hverandre at gøre. Hvis vor Stilling til Grundlovsforslaget af 1896 er i Strid med, at vi nu forlange Valgretten udvidet til Kvinder, Tyende og unge ved Hjælp af en Grundlovsforandring, saa var Konseilspræsidentens Stilling for to Aar siden til § 32, da han krævede en Grundlovsforandring, ogsaa i Strid med hans egen Stilling i 1896 til det da foreliggende Forslag.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Sagen lader sig jo ikke forandre, og den bliver ikke uforstaaelig, fordi det ærede Medlem ikke kan forstaa Sammenhængen. Det, jeg talte om forrige Gang, jeg havde Ordet, var Socialdemokratiets politiske Taktik i 1896—97. Det var den, at de overhovedet gik imod Grundlovsforslaget, fordi de ansaa det at arbejde for sociale Reforme for at være den bedste Politik. Derved skulde Grundloven demokratiseres, som de udtrykte sig, og faa et virkeligt Indhold. Det skulde være den gode, demokratiske Politik. Nu er deres Politik en anden, og det har jeg paavist. Det ærede Medlem bliver ved at tale om Kvindernes Valgret og Stillingen til Kvindernes Valgret osv. osv. Det er at gaa uden om.

Birck: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) søgte om Grunden til, at de andre Partier ikke deltog i Debatten om det foreliggende Forslag. Men den Omstændighed, at det foreliggende Forslag egentlig ikke egner sig til at være en alvorlig Basis for en Forhandling om en saadan Forandring, turde være tilstrækkelig Forklaring.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borgbjerg): Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) kan tale om, at der her ikke foreligger en alvorlig Basis for en Forhandling. Det vilde være heldigt, om det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, naar han fremsætter den Slags Insinuationer eller flotte Bemærkninger, begrundede dem. I øvrigt forstaar jeg godt, at det ærede Medlem nødig ønsker en Debat optaget om denne Sag fra hans Partis Side. Thi det vilde da vise sig, at det ærede Medlem,